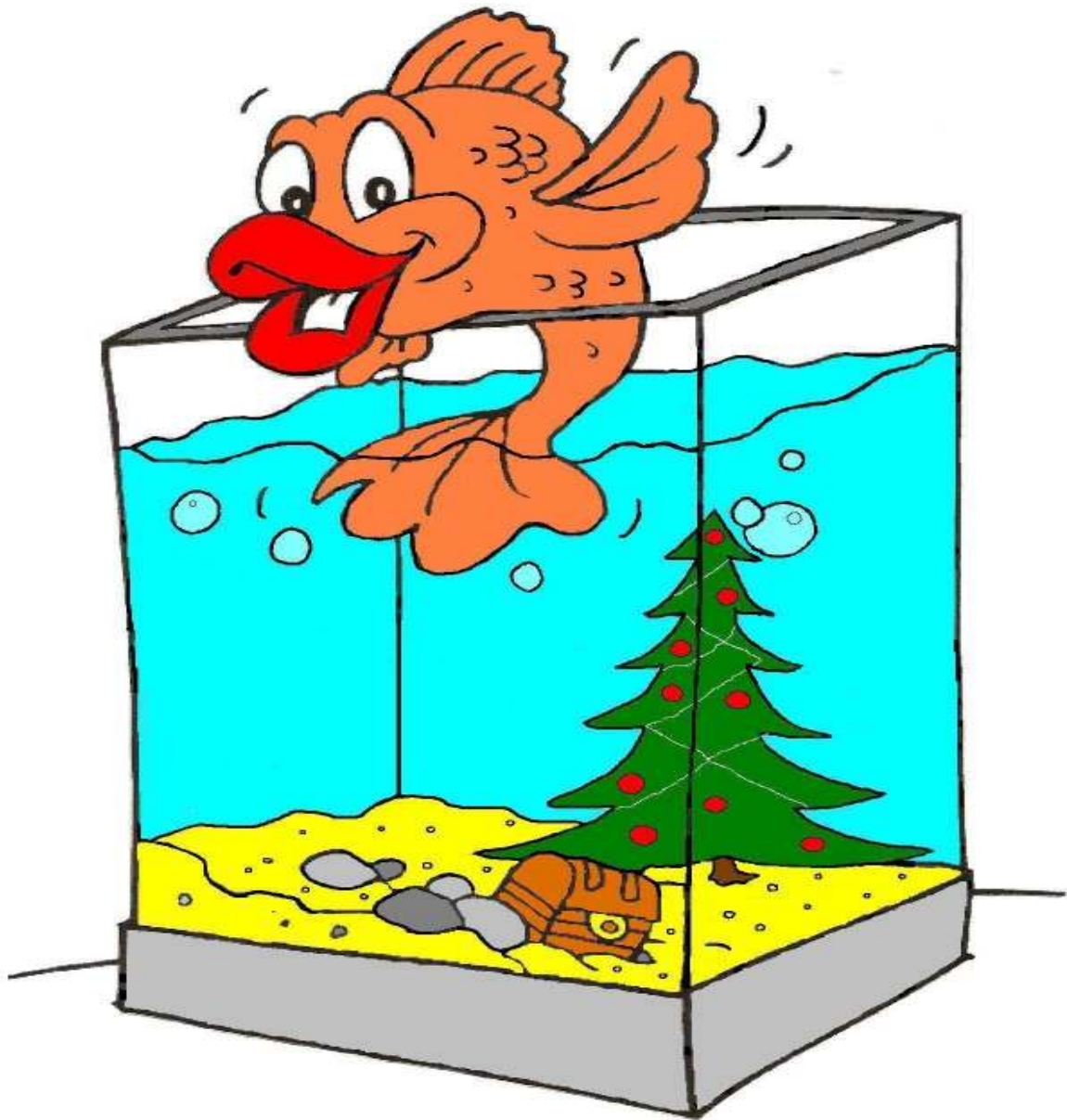

Aqua Verniam Post

Het maandblad van Aqua Verniam,
de aquariumvereniging voor Amstelveen e.o.

December 2008

Aqua Post

Een uitgave van A.V. Aqua Verniam.

Aqua Verniam houdt elke 4de maandag van de maand een bijeenkomst, behalve juli, augustus, december.

Adres:

'In den Koorenaar'
Laan van Nieuwer Amstel 1
1182 JR Amstelveen
(onder het Gemeentehuis)
Zaal open: 19.30 uur

Contributie per jaar:

Gewoon lid:	€ 50,--
Jeuglid:	€ 45,--
65+ lid:	€ 45,--
Huisgenotenlid: *)	€ 6,50

Het inschrijfgeld bedraagt € 2,25 en dient bij aanmelding te worden voldaan. Indien het lidmaatschap in het lopende jaar wordt aangegaan is het bedrag naar rato verschuldigd.

Contributie dient vooraf betaald te worden. Opzegging moet 3 maanden voor het einde van het jaar plaatsvinden.

Bij te laat betalen wordt € 2,25 extra in rekening gebracht.

Postgiro 2833295 t.n.v. Penningmeester Aqua Verniam, Amstelveen.

*) Huisgenotenlidmaatschap is alleen mogelijk voor inwonende huisgenoten van een lid. Zij ontvangen géén uitgave van zowel Aqua Post als Het Aquarium van de NBAT.

Website: www.aquaverniam.nl

Wilt u adverteren in Aqua Post? Neem dan contact op met de redactie.

Voorzitter:

Mario de Jong
Tel.: 06-15294294
E-mail: Mario@aquaverniam.nl

Secretaris:

Ruud Koning
Tel.: 020-6436208
E-mail: ruudk@etcetera.nl

Penningmeester / ledenadministratie:

Arien Bos
Tel.: 020-6611311
E-mail: arien.g.bos@gmail.com

Technische Commissie:

Mario de Jong en Pieter van IJsendoorn
Tel.: 0297-560406
E-mail: p.vanijsendoorn@zonnet.nl

Huiskeuringscommissie:

Ernst en Marianne Zitteema
Tel.: 020-4532014
E-mail: hkc@aquaverniam.nl

Redactie Aqua Post:

Martin Scheepstra
Tel.: 020-6416293
E-mail: martinscheepstra@planet.nl

Pieter van IJsendoorn (illustraties)
Tel.: 0297-560406
E-mail: p.vanijsendoorn@zonnet.nl

Wil Hille (tekst en lay-out)
Tel.: 020-6108616
E-mail: wfhille@planet.nl

Aqua Verniam is opgericht op 24 februari 1955, goedgekeurd bij KB van 13 november 1974, nr. 122.

Inschrijvingsnummer in het Verenigingsregister van de KvK te Amsterdam: 40531241.

Inhoudsopgave

	<u>Pagina</u>
Van de voorzitter.....	5
Van de redactie.....	6
Tips van de keurmeester.....	7
Over huiskeuring gesproken.....	12
Resultaten huiskeuring.....	13
De huiskeuring bij Aqua Verniam.....	17
Punten keuringen.....	20
Op bezoek bij Jaap Altelaar.....	21
Toelichting bij nieuwe rubriek.....	24
Haai doet behoefte voor camera.....	24
26 januari Jaaropening 2009	25
Wat willen we horen op 23 februari?.....	25
Bodemvissen.....	26

The Delicate Discus Aquariumbouw
Tel. 023 - 5293372

Oude Kruisweg 112 E - 2142 EH - Cruquius (gem. Haarlemmermeer)

Categorie: Aquariumspeciaalzaken
www.aquariumbouw.nl

The Delicate Discus kunt u vinden aan de oude Kruisweg te Cruquius

U vindt ons middels de N201 (afslag A4 Hooffdorp, Aalsmeer)
Volg de N201 (8.5 km)richting Heemstede Haarlem volgen tot...
voorbij Hoofddorp NA het nieuwe Spaarne ziekenhuis 1e stoplicht links
(afslag woonboulevard Cruquius Zuid)
Gelijk rechts (oude kruisweg) langs caravan en inmiddels ook occasion dealer
Tussen huisnummers 114 en 116 door
achter de huizen rechts
na ons gebouw vindt u links ons parkeerterrein

Van de voorzitter

Deze Aqua Post is grotendeels gewijd aan de huiskeuring. Een erg leuk, jaarlijks terugkerend evenement, waarin zelfs de niet-deelnemers geïnteresseerd zijn. Want ook die leren van de tips die de keurmeester geeft, op een 'zachte' manier, waardoor er van kritiek geen sprake is.

Graag wil ik de huiskeuringscommissie, Ernst en Marianne Zitteba, bedanken voor hun organisatie, het liep allemaal gesmeerd. Althans, die indruk kreeg ik als niet-HKC-er. En niet te vergeten onze eigen huisfotograaf, Pieter van IJsendoorn, die 'eventjes' 500 plaatjes schoot om daaruit weer de beste te selecteren en te bewerken. Het klinkt allemaal simpel, maar dit alles betekent heel veel werk. Het wordt dan ook bijzonder gewaardeerd!

Ik ben dit keer, als nieuwe voorzitter, voor de eerste keer meegegaan en constateerde dat alles op rolletjes liep. Als outsider keek ik alleen maar naar de diverse bakken, kreeg koffie of een sinaasappelsapje, koekjes, haring. Het was voor mij dus alleen maar een erg leuke dag.

En dank aan de keurmeester, Erik Prins, die door ons werd meegesleept naar adressen die soms niet erg in de buurt lagen. Maar in zijn geval komt er daarna ook nog een hele administratie bij. Dat wil ik hier toch wel eens noemen. En hem uiteraard daarvoor hartelijk bedanken. Want inmiddels las ik in blaadjes van andere verenigingen dat hij ook daar keurmeester is geweest.

Tja, dit is dus het laatste blaadje in 2008. En geen contactavond meer in december. Gebleken is dat de opkomst in zo'n drukke maand vrij gering is, Sinterklaas (voor kinderen en vooral kleinkinderen!) én Kerst, dus wel begrijpelijk dat onze vereniging dan even op de achtergrond komt.

Dan wil ik graag Jacqueline Koningen welkom heten, ze is een vriendin van Wil en is al eens bij ons komen kijken. Nu heeft ze dan de knoop doorgehakt en is lid geworden. Dus Jacqueline, welkom, en vraag gerust een ieder om raad als het om je bakkie gaat.

Ik wens u allen gezellige feestdagen toe en een goed uiteinde, maar vooral een in alle opzichten positief 2009.

Tot januari dan, op de 26ste hoop ik u allen weer te mogen begroeten en dan gaan we gewoon weer door.

Mario de Jong

Van de redactie

Inmiddels vele ervaringen rijker, heeft uw redactie het decembern timer van Aqua Post in elkaar gezet. We zijn in oktober vol goede moed begonnen en “zouden het wel even doen”. Nou, dat “even” konden we wel vergeten want het bleek een heidense klus te zijn. Het wiel moest door ons als het ware opnieuw uitgevonden worden. Maar wat voor alles geldt, geldt ook hier: oefening baart kunst!

We hebben, als nieuwe redactie, uit diverse hoeken veel complimenten gekregen over ons eerste product en zijn daar erg blij mee. Onlangs hebben we o.a. alle aquariumverenigingen in Nederland aangeschreven om de digitale versie van onze clubbladen uit te wisselen en interessante artikelen van elkaar over te mogen nemen. Een flink aantal heeft inmiddels gereageerd en ons novem bernummer digitaal ontvangen en enkele reacties die wij vervolgens ontvingen waren zonder meer hartverwarmend. Ook van de vorige redactie, de AP was tenslotte toch een beetje hun kindje, hebben we een hele positieve reactie ontvangen. Dankzij Hans, die ons enigszins wegwijs heeft gemaakt, kunnen we de digitale versie van het blad nu voortaan zelf in PDF om zetten. Dit bespaart ons (als “computer-nerds”) een ongelofelijke hoeveel-

heid tijd om te proberen, te puzzelen en te experimenteren. Bij deze, een woord van dank aan iedereen die ons door hun positieve bijdrage en commentaar een hart onder de riem heeft gestoken.

Wij, als redactie, willen er alles aan doen om de Aqua Post voor alle lezers zo aantrekkelijk mogelijk te maken. We hebben hierover met elkaar gebrainstormd en er zijn al een paar leuke ideeën naar voren gekomen. Het kan niet allemaal in één keer ingevoerd worden, dus u zult het de komende tijd vanzelf wel merken. Als u misschien zelf suggesties of ideeën voor ons blad heeft, dan horen wij dat heel graag van u. De Aqua Post is tenslotte een blad van ons allemaal!

Martin Scheepstra

*Wij wensen u
een voorspoedig
2009.*

Pieter, Wil en Martin

Tips van de keurmeester

Een gezellige avond, met lekkere hapjes van Jos en een dosis spanning bij de deelnemers. Terwijl alle bakken de revue passeerden, noteerde ik een aantal tips van de keurmeester, Erik Prins, waar we allemaal ons voordeel mee kunnen doen.

Reuze-Ambulia ingestort: het herhaald stekken heeft ze mogelijk de das omgedaan, snelle groeiers worden te vaak gestekt. Aflussen geeft dikwijls een beter resultaat en op de duur belangrijk forsere scheuten. De plant hoeft dan niet steeds opnieuw wortels te vormen. En reken maar dat het laatste veel energie kost.

Reuze-Ambulia

Omdat ze holle stengels bezitten moet je wel erg oppassen dat je deze niet fijndrukt. Dan rot de stek weg en komt hij aan de oppervlakte drijven.

Het blijft een plant voor grote bakken. Neem, als aflussen moeizaam gaat of de Reuze-Ambulia toch te groot blijkt, de gewone *Limnophila sessiliflora*. Deze maakt volop scheuten vanaf de basis. Te lang uitgegroeide kun je wegnemen en je hebt dan geen stilstand in de groei.

Deze soort was in de zestiger jaren van de vorige eeuw zeer geliefd. De meeste bakken stonden toen op daglicht. En praktisch iedere liefhebber had er een flinke groep van staan. Op een gegeven moment kwam daar de klad in. Het is nooit helemaal duidelijk geworden waarom deze plant, allemaal stekjes van stekjes, dus eigenlijk een kloon, het overal tegelijk opgaf. Een kloon die te oud werd? Joost mag het weten.

Nieuwe import bracht uiteindelijk de oplossing.

Denk er wel om dat deze planten niet fors uitgroeien op een schoon zandbodempje en onder een matige belichting. In dat geval zul je nooit de schitterende forse koppen krijgen die de *Sessiliflora* wel degelijk vormen kan.

Vuurneons in een grote school stelen altijd opnieuw de show.

Voordelig in de aanschaf en volgens uw scribe een fantastisch kleurenfeest.

Vuurneon

Hetzelfde geldt voor de purperkop. Zo'n kleine 70 jaar terug zag ik ze voor het eerst en ik herinner ze me

Purperkop

nog als de dag van gisteren. Vooral dat rondjes draaien van de mannen. Het moet dus wel een bijzonder dier zijn.

Dageti

De keurmeester stelt dat **Dageti's** in een school gehouden moeten worden. Echt waar? Dan is het wel een los schoolverband en ook dit eist weer een niet te kleine bak. Anders krijgen de kerels ruzie. Af en toe wat bloed verversen kan geen kwaad. Overigens een vis die hooguit een vlieg kwaad doet! Vliegen gaan wel smakelijk naar binnen. Een vis die op een beetje daglicht fantastisch uitkleurt. Dan zijn de flanken bedekt met werkelijk smaragdleurige stipjes, evenals de vinnen. In combinatie met het rood/zwart omrande keeltje en de zwarte tekening is dit eenvoudige diertje een juweel en het houden meer dan waard. Heb je ze eenmaal in de bak en je werkt royaal met gevarieerd levend voer, dan raak je ze nooit meer kwijt. Daar zorgen ze zelf wel voor.

Microsorium pteropus, of is deze alweer van naam veranderd, en wel in het bijzonder de vorm 'Windelou' is volgens de keurmeester eigenlijk te mooi om te verstoppen achter al even mooie *Bacopa caroliniana*.

De laatstgenoemde is trouwens een fraaie soort waarvan het blad in de loop van de dag verkleurt van lichtgroen naar oranjebruin. Alleen onder een royale belichting vertoont ze dat kunstje. Erg handig in speciaalbakken. Op kienhout en een beetje ruwe achterwand vestigt de plant zich

blijvend en dan is het verwijderen van lelijke bladeren eigenlijk het enige onderhoud.

Wanneer een rode **Tijgerlotus** niet lekker uitkleurt, zou deze plant wel eens ijzergebrek kunnen hebben.

De Daubenyana, is een kweekvorm en wel een kruising tussen *N. caerulea* en *N. micrantha*. De *Micrantha* zelf heeft schitterend onderwaterblad of eigenlijk moet ik 'primaire bladeren' zeggen. Voor de meeste bakken worden deze veel

Tijgerlotus

te groot. Maar de eigenschap om op verouderende bladeren jonge plantjes te vormen heeft ze aan de hybride meegegeven. Bij Nico in de bak staat deze in een jaren oud laterietbodempje. Deze heeft inderdaad niet met kleurverlies te kampen. Het zijn beiden *Nymphaea*'s. Je kunt het proberen, nietwaar? Wel heeft de plant een enorme wortelstok. Mogelijk is een gift van wat Franse klei een oplossing.

Roodkoppen

Roodkoppen. Hiervan zijn blijkbaar 3 verschillende soorten in de handel die veel op elkaar lijken, maar bepaald niet nauw verwant zijn. Nauwkeurig observeren voor aankoop is dus een must. De hoeveelheid rood op het kopje en de bandjes op de staartvin zijn verschillend. Ze zwemmen evenwel vrolijk met de bijna gelijke kameraden mee. Een mooi voorbeeld van congruente ontwikkeling. Bij napluizen bleek dat ze uit verschillende gebieden komen.

Aquatiele mossen hebben we ook in eigen land: De zogenaamde Kribbenmossen. Maar ook uit Zd. Amerika is er eentje in de liefhebberij opgedoken: het Xmasmos zoals het voorlopig genoemd wordt.

Christm asm os

Mossen zijn blijkbaar niet zo gemakkelijk op naam te brengen. Voorlopig dus maar onder de fantasienaam houden. Voor liefhebbers van een speciaalbak Zuid-Amerika is het een uitkomst. Mossen geven namelijk een bak een mooi natuurlijk aanzien. En je kunt er reuze makkelijk veel hulpmiddelen mee camoufleren. Dat het ook nog een prachtige schuilplaats voor jonge vis vormt, is een prettige bijkomstigheid.

Waterpapaver

Hydrocleys nymphoides is de moeilijke naam voor de waterpapaver. Een plant die behoorlijk wat licht onderschept en voor een plantenbak dus contrabande is.

In speciaalbakken kun je er mooie effecten mee bereiken. Een forse plant die een voorliefde heeft voor zacht water en een voedselrijke bodem. Maar als je haar een keer in bloei krijgt wil je ze nooit meer missen. Schitterende heldergele klaproosvormige bloemen. Een

beauty dus. Jammer dat de gesloten lichtkap daar niet zo geschikt voor is.

Een **kaamlaag** is een vervelend verschijnsel. Erik merkt terecht op dat deze bestaat uit dode bacteriën. Dit verschijnsel kan meer oorzaken hebben. Volgens uw stukjesschrijver zijn er twee mogelijkheden: zuurstofgebrek of voedselgebrek, waardoor de bacteriën in filter of bak afsterven.

Een voorbeeld: zoals door Erik werd opgemerkt heeft Nico zacht gezegd een nogal forse visbezetting. Als ik een forse partij Guppy's wil laten uitkleuren, dan ververs ik in die periode gewoon veel meer water. En dan gebeuren er geen ongelukken. Maar.....als ik dan eindelijk het bestand fors terug breng, u raadt het al, dan krijg ik de beruchte kaamlaag op visite. Zuurstof genoeg, filter stroomt goed door, voorfilter is schoon. Hoe kan dat nu? Doodsimpel: er heeft zich een enorm bacteriënbestand ontwikkeld, maar die leggen het loodje omdat er niet genoeg voedsel meer in de aanbieding is. Wat te doen? Doodsimpel de filteruitstroom over de oppervlakte leiden en na een paar dagen is het leed geleden. Het bacteriënbestand heeft zich aangepast aan het beschikbare voedsel en weg is de kaamlaag. Een kwestie van een paar dagen dus en als het niet werkt, dan zit ergens in het systeem te weinig zuurstof.

Bijvoorbeeld bij gesloten systemen (Eheim motorfilters), die niet stevig kunnen doorstromen. Of de aquariaan zet de motorfilter een poosje uit als er water verversed wordt en vergeet deze opnieuw in te schakelen. Denk erom: nooit langer dan een kwartier de filter stilzetten. Ik zeg dan dat de inhoud gestikt is. In zo'n geval kan je nogal eens Blauwwieren op visite krijgen.

Cryptocoryne crispatula var. Balansae & C. affinis

Deze planten zijn behoorlijk snelle groeiers als ze maar lang genoeg vaststaan. Het kan je nauwelijks ontgaan dat deze planten ook wortels boven de zandlaag vormen. Daartussen blijft dan veel bodemvuil liggen. Als je dit te grondig opruimt lopen de planten terug.

Advies van Nico en Henk: alleen aan de buitenzijde van de groep hevelen en verder niet. De Crypto's ruimen de rest zelf wel op.

Bij een **hoge KH** heb je een hoog CO₂-aanbod nodig om de pH omlaag te krijgen. Dat kunnen planten wel waarderen maar de vissen niet. Ze maken dit duidelijk door een snelle kieuwslag. De KH moet dus omlaag. Dit kunnen we doen door bij het water verversen zacht water te gebruiken, bijv. osmosewater dan

wel regenwater. Dit moet wel schoon zijn. Ik laat het altijd een poosje flink doorregenen voor ik het opvang voor het aquarium of de kamerplanten. Je kunt nu met een veel lager CO₂-gehalte in de bak toe en de vissen reageren daar op met een rustige ademhaling.

*Cryptocoryne crispatula
var. balansae*

Het gebruik van zogenaamde **kaviaar als bodemgrond**, een soort kalkkorrels met daar omheen een laagje hars. Sommige kaviaarsoorten geven langzaam maar zeker kalk in het water af. Dit kan dus ook de KH

beïnvloeden. De samenstelling van de korrels kun je controleren door er azijn op te gieten. Gaat dit bruisen, dan is het gebruik van dat spul, al oogt het nog zo mooi, af te raden.

Enfin, ik zie dat ik alweer een fors stuk ruimte in AP heb ingepikt. Ik zet er letterlijk een punt achter.

Nico

Over huiskeuring gesproken.....

Oké, de keurmeester kwam dus ook bij mij langs. Beetje spannend en wat doe je dan? Je koopt een dag van tevoren nog snel een paar plantjes om op de voorgrond te zetten. Mag misschien niet, maar toch maar gedaan. Niets zeggen.

Alles is daarom prachtig trapsgewijs "ingericht" qua planten, je hebt zelfs de vereiste straatjes gemaakt! Kalverstraat, PC Hoofdstraat.

Eén dag van tevoren ben je redelijk tevreden. Laat hem nu maar komen! 's Morgens zie ik tot mijn schrik dat al mijn nieuwe plantjes zijn opgegeten door mijn

Ancistrussen. De verhoudingen zijn totaal verdwenen. Kale voorgrond, straatjes weg. Armoedige bak. De achtergrondplanten staan fier trots te zijn, maar de mooie en vereiste verhoudingen zijn totaal verdwenen.

Dan komt 's middags de keurmeester. Stilte... Hij zegt niet veel, schrijft 20 minuten in zijn blocnootje en ik voel dat dit een fiasco wordt. Ik probeer hem nog een paar dingen te vertellen, maar hij kijkt me aan met ogen die zijn notities niet kunnen verbeteren.

Ik voel me een slachtoffer en laat het dan maar over me heenkomen. Hij mompelt nog iets over een zwartere achtergrond en om wat plantjes van een andere bak te verplaatsen in mijn huiskeuringsbak. Maar ik voel duidelijk dat ik goed fout zit.

Nou ja, mijn vissen zijn gezond, mijn planten doen het minder (maar binnenkort komt Nico bij me om me daarover te adviseren).

24 november....de uitslag! Tot mijn verbijstering ben ik derde geworden, met Bondsdiploma, een trofee en bloemen. Ik zeg niks meer.

Wil

Resultaten Huiskeuring 2008

**Aquarium van Henk Scholte
Nr. 1 – Wisselbeker - 392 punten, 62,5 biologisch**

**Aquarium van Marianne en Ernst Zitteema
Nr. 2 – 388 punten, 62 biologisch**

**Aquarium van Wil Hille
Nr. 3 – 378,5 punten, 59,5 biologisch**

**Aquarium van Nico Zonneveld
Nr. 4 – 378 punten, 60 biologisch**

**Aquarium van Cor van Mil
Nr. 5 – 376 punten, 59 biologisch**

**Aquarium van Mario de Jong
Nr. 6 – 375,5 punten, 58,5 biologisch**

**Aquarium van Mario Roelvink
Nr. 7 – 367,5 punten, 57 biologisch**

**Aquarium van Martin Scheepstra
Nr. 8 – 367 punten, 58,5 biologisch - poedelprijs**

De huiskeuring bij Aqua Verniam

De nieuwe redactie van de Aqua Post vroeg mij of ik een stukje wilde schrijven voor de Aqua Post. Een verslagje van de huiskeuring. Dit leek mij een goede mogelijkheid om de leden van Aqua Verniam eens kennis te laten maken met de werkzaamheden van de HKC.

In feite begint het proces op de jaarlijkse ledenvergadering in maart. Daar wordt de HKC gekozen en benoemd. Al een aantal jaren nemen Marianne en ik deze taak op ons. Ook in 2008. Als eerste moet er een keurmeester worden geregeld en data van keuren en uitslagavond worden bepaald. Dit gaat nooit makkelijk en ook dit jaar was het weer zweten. Het aantal keurmeesters is beperkt. Daar komt bij dat je toch graag een keurmeester wilt hebben die niet te ver weg woont. Dit i.v.m. de reiskosten (dag van keuren en de uitslagavond). De vorige keurmeester had ons de naam Erik Prins gegeven. Snel even informeren of Erik interesse had om bij Aqua Verniam te keuren. Die interesse bleek er wel degelijk te zijn, maar.....hij moest nog wel examen doen om te mogen keuren. Afwachten dus. Wel alvast gesproken over een eventuele datum van keuren. Na veel heen en weer mailen is dan toch een keurdatum gevonden. De uitslagavond werd de contactavond in november. Pfff toch weer gelukt.

Dan de volgende belangrijke stap. Leden enthousiast maken voor de keuring, zodat we genoeg deelnemers hebben om er iets leuks van te maken. Een oproep in de Aqua Post en aankondigingen tijdens de contactavonden hadden succes. We vonden het heel leuk dat er bij de keuring van 2008 zich veel nieuwe deelnemers hadden ingeschreven. Zoals reeds vaker gezegd, de huiskeuring is de ideale mogelijkheid om vragen te stellen en kennis op te doen.

*Onze voorzitter, Mario de Jong, wacht naast zijn bak op het commentaar van de keurmeester.
Ernst en Marianne staan veilig op de achtergrond.*

Nu de inschrijvingen binnen zijn is het tijd om de planning van de keuringsdag te gaan maken. Marianne is hier inmiddels heel ervaren in. Je moet rekening houden met de eventuele wensen van de deelnemers, de handigste route en de reistijd. Dit jaar hadden we drie deelnemers uit Amsterdam en wel uit drie heel verschillende locaties. Dat is een aanslag op de beschikbare tijd. Het is Marianne ook dit jaar weer gelukt om een goede planning te maken. Nu wachten tot de dag van keuren aanbreekt.

In de tussentijd natuurlijk wel ons eigen aquarium in goede conditie gehouden, want wij deden dit jaar ook weer mee.

Op de zaterdag van de keuring vroeg uit bed. Om 09.00 uur staat de keurmeester op de stoep. In de tussentijd hadden we een afmelding gekregen en daardoor zaten we wat beter in de tijd. De keurmeester kon gelijk aan de slag want wij stonden nu als eerste op de lijst. Met de fotograaf, Pieter, afgesproken dat hij tijdens de lunch en eventueel na afloop foto's kon maken van het aquarium. Dan is het tijd voor de volgende kandidaat, Mario. Op naar Uithoorn, waar we ook de fotograaf aantreffen. Mario, onze nieuwe voorzitter, had gevraagd of hij de rest van de dag mee mocht om eens te kijken hoe dat nu gaat, zo'n keuring. Was natuurlijk geen probleem.

Heeft Nico een plantje voor....de keurmeester???

Zo liepen we de lijst af en waren we aan het eind van de middag klaar bij de laatste deelnemer en konden we naar ons huis. Daar nog wat gedronken en de dag besproken. Marianne had met Erik afspraken gemaakt over hoe de winnaar bij haar bekend moest worden gemaakt. Ik wilde dat natuurlijk niet weten, maar de naam moet wel op de wisseltrofee komen.

Dan komen de digitale foto's binnen van de fotograaf. Pieter heeft flink zijn best gedaan. Het zijn er zo'n 500. Wat een klus. Voor iedere deelnemer ongeveer 10 a 15 foto's uitzoeken. De geselecteerde foto's moeten een goed totaalbeeld geven van het aquarium, de bewoners, de planten en de techniek. Dan moeten deze geselecteerde foto's in een PowerPoint presentatie worden geplaatst. Hiervoor is het nodig om het formaat van de foto's aan te passen. Het formaat dat Pieter had aangeleverd was veel te groot. Software zoeken die dat kan en door proberen en uitzoeken lukte het. Al met al zijn Marianne en ik flink wat uren bezig geweest om de presentatie zo te krijgen zoals jullie hem hebben gezien. Jammer genoeg waren wat visuele trucjes niet te zien op de uitslagavond.

Als de nummer 1 bekend is bij Marianne gaan we voor het jaarlijkse bezoek naar de prijzenwinkel. We proberen ieder jaar weer met originele prijzen de winnaars te verrassen. Ook wordt er weer een naam toegevoegd aan de wisseltrofee. Als de dag van de uitslag is aangebroken, worden er nog bloemen gehaald voor de prijswinnaars en kunnen we 's avonds afreizen naar het gemeentehuis. We hadden Jos Molleman weer bereid gevonden om voor de hapjes te zorgen en dat is hem weer uitstekend gelukt. Jos, nog bedankt daarvoor.

*Wil laat niet alleen haar bakken zien,
maar ook haar 'schilderwerk'....*

De zaal loopt vol en de keurmeester begint de presentatie en vertelt over de gekeurde bakken. Voor ons is het dan spannend wat de reactie is van de deelnemers na afloop. Kunnen ze zich vinden in de mening van de keurmeester, zijn ze tevreden over de foto's? Gelukkig zagen we tevreden gezichten en konden we na de pauze de prijsuitreiking doen. Wil zeer gelukkig met haar derde prijs en Henk zijn naam weer eens op de trofee. Proficiat!

De keurmeester op zijn knieën bij Martin.

Nog wat nababbelen, de apparatuur opruimen en weer naar huis. Thuis nog even bijkomen op de bank met de gedachte.....het is weer gelukt dit jaar en het was weer leuk.

Ernst

Ernst noemt alleen de nummers 1 en 3. Daar willen wij graag aan toevoegen dat hij en Marianne nr. 2 werden!

Redactie

Punten keuringen

In "Het Aquarium" van november ziet u hoge scores bij de landelijk gekeurde aquaria. 796, 782 etc., terwijl onze bakken "slechts" onder de 400 kregen. Echter, bij een huiskeuring komt er altijd één keurmeester. Bij de NBAT-keuringen twee, waarvan de punten worden opgeteld. Dus zo slecht zijn we toch nog niet!

Wil

Op bezoek bij Jaap Altelaar

Om maar met de deur in huis te vallen, in de huiskamer staat een mooi afgewerkte bak met witte boven- en onderrand. 1.60x55x55. De verlichting is uit. Dat zal wel een reden hebben. Misschien een dagelijkse lichtpauze voor een betere plantengroei? Ik gluur door de voorruit, geen planten, geen vissen, geen bodembedekker, de bak is...léég! Ik hoor mezelf giechelen en ga gauw op de bank zitten, terwijl Jaap een kopje koffie voor me maakt. Ik begin wat vragen op hem af te vuren. Lege bak of niet, we willen iets over Jaap's leven te weten komen, toch?

1.60x55x55 - Leeg maar niet lang meer?

Meer dan 40 jaar lid van Aqua Verniam (het gouden speldje werd dit voorjaar opgeprikt), ooit 8 jaar voorzitter en zelfs een tijdje keurmeester, samen met Nico Zonneveld en Henk Scholte. Dit omdat het contact met de NBAT even 'gestaakt' was (en dit is nu de vierde "Op bezoek bij...", waar Henk Scholte genoemd wordt. Die is ook overal bij betrokken geweest).

Jaap Altelaar: alwéér iemand die op jeugdige leeftijd begon met visjes, 10 jaar oud (ben ik dan echt de enige die pas 6 jaar geleden begonnen is?).

Maar eerst had kleine Jaap een 40cm bakje met...muizen. Zijn moeder was om enigszins begrijpelijke redenen niet overenthousiast, dus toen hij de vissen van de buurman had gezien, zwaarddragers van zo'n 15 cm – "die zie je nu niet meer" - was de beslissing snel genomen. De muizen 'gingen weg'; Jaap weet

zich nu niet meer te herinneren waarheen...

Zelfde bakje, nieuwe bewoners, kleine zwaarddragertjes van de buurman en guppen. Geen techniek, maar welk kind had dat vroeger wel?

En zoals elke jonge aquariaan groeit, groeiden zijn bakken keurig mee in formaat. Van 60 naar 140cm met nou niet echte beginnersvissen. Nee, hij hield van exclusief. Zo passeerden door de jaren heen bijvoorbeeld:

Piranha's, Anostomussen, Roodwang- kikkers, Pleco's, zwarte Labeo's van 30cm (!), Bijzalmen, Clown botia's, Discussen, Maanvissen, Bladvissen, Monodactylus argenteus (die zijn kardinalen opat). Bij elke vis die Jaap noemt laat hij de grootte tussen twee wijsvingers zien, niets kleiner dan 25cm, behalve de bijzalmen en kardinalen.

Maar een Pleco van 25 cm bonkte vaak keihard op de voorruit als hij de kat langs zag komen. Een kikker beet zijn broer in zijn lip.

In totaal verhuisde hij negentien keer, deels door het beroep van zijn vader. Maar zelf kon hij er ook wat van. Een tijdje een bak in de opbergruimte met de snoeren dwars door de muur heen. Later drie bakken op zolder. Weer verhuizen en één bak kon niet door de deur. Op mijn vraag hoe Jaap dat toen opgelost heeft, zegt hij: 'ik heb geen idee meer'. Soms een lange tijd geen bakken.

En in die jaren studeren. Duits en letterkunde. Na twee jaar overgestapt naar rechten en afgestudeerd in 1972. Jurist.

Toen hij 19 was had hij een oogje op de vriendin van zijn zus. Zij was een prille 15. Haar ouders vonden Jaap veel te oud voor haar, dus bleef het bij lonken. Het leven ging door, ze verloren elkaar uit het oog. Tien jaar daarna kwam hij haar weer tegen en nu mocht de vonk legaal overslaan. Ze zijn alweer 36 jaar getrouwd (ik doe het ze niet na) en hebben twee geadopteerde dochters uit Indonesië en drie kleinkinderen. De foto's in de huiskamer getuigen van mooie koppies. Eén keer in de week passen Ria en Jaap op de kleinkinderen. Jaap brengt twee 'stuks' zelf naar school en haalt ze weer af. Eén van Jaap's hobbies.

Eén kleinkind van een jaar of twee zit, terwijl ik naar Jaap luister, zachtjes op de grond te zoemen. Ria, de vrouw van Jaap, zegt als trotse oma dat hijzingt.

Eén van opa's hobbies.

Ria komt aanlopen met een paar door Jaap gewonnen bekertjes. Diverse keren de eerste bij de huiskeuring. Ermee pronken doet hij

niet, maar ik zet ze brutaal even op zijn lege bak om een foto te nemen. Per slot van rekening tonen ze toch duidelijk aan dat hij wel “iets” van aquaria afweet.

Gewonnen bij huiskeuringen.

Hij had 10 jaar een bak van 2.15m, zelf aan de muur gehangen (600 liter!) in een vorige woning. En weer eens verhuizen, met de hulp van een paar AV-leden, die zich kapot sjouwden. Voor niets, want de bak is nooit meer gevuld, wel nog 3 optimistische jaren in de tuin en toen einde verhaal.

Nog andere hobbies? Ria zit wat te gniffelen: “ja, zijn werk blijft zijn hobby! Z'n hele leven zat en zit hij nóg in besturen van verenigingen en stichtingen en weet-ik-veel.”

Jaap legt rustig uit: gewerkt 27 jaar, in 2001 in de VUT, nu met pensioen.

Al die jaren werkte hij bij de Landelijke Coöperatie Ouderenhuisvesting, die verzorgingstehuizen, zorgwoningen, dienstencentra etc. bouwde en deze verhuurde aan lokale stichtingen die op hun beurt weer verantwoordelijk waren voor de totale exploitatie van zo'n tehuis, inclusief de verzorging van de bewoners/cliënten. Daar

kwam heel wat bij kijken. Eerst werkte hij als juridisch medewerker Algemene Zaken, later als bedrijfsjurist en daarna als hoofd van de Afdeling Juridische Zaken. Die afdeling heeft hij zelf opgebouwd.

Hij was verantwoordelijk voor o.a. het opstellen van contracten tussen de landelijke coöperatie en de vele lokale stichtingen.

Nu, als ‘hobby’, zit hij in diverse besturen van o.a.

- de Woningcorporatie Amstelveen;
- een schoolbestuur;
- hij is nog steeds voorzitter van een dochtervereniging van zijn oude werkgever;
- bestuur Huurcommissie combi Amsterdam/Hilversum;
- ook werd hij voorgedragen door AEDES (overkoepelend orgaan woningcoöperaties) voor het beslechten van geschillen tussen verhuurders en huurders over servicekosten, gebreken aan een woning, huur, bepalen financiële sancties etc.;
- en ook nog bestuurslid van (hèhè, even iets anders) zijn golfclub.

Kienhout ligt al maanden te wachten....

Sinds 1990 heeft Jaap geen vissen meer. Toen plofte zijn verwarming en vond hij 's morgens al zijn vissen dood in de bak, zelfs op de grond. Daar komt gelukkig weer verandering in. Zelfs binnenkort. In zijn tuin staat een bak met eerder gebruikt kienhout geduldig te wachten. Hij denkt aan Discussen, Anostomussen en 'wat klein grut'. Zijn nieuwe bak heeft hij zeven maanden geleden laten bouwen door Delicate Discuss, een adverteerder in de Aqua Post. Opnieuw beginnen.....Jaap, succes, we zijn zeer benieuwd!

Wil Hille

Nieuwe rubriek

Door een inzending van één van onze leden zijn wij op het idee gebracht om een nieuwe rubriek te introduceren. Een rubriek met korte berichtjes over aparte of vreemde zaken die direct of indirect met onze hobby te maken hebben. We hebben deze rubriek "**Wetenswaardigheden**" genoemd en het eerste exemplaar, een inzending van Ernst Zitteema over de walvishaai, treft u aan op deze pagina.

Of deze rubriek in elk nummer van Aqua Post kan verschijnen hangt voor een groot deel van u af. Voor de komende drie nummers hebben wij al een "wetenswaardigheidje" maar ja, dat is niet voldoende voor een heel jaar. Dus als u ergens iets leest of hoort wat geschikt is voor deze rubriek, stuur of mail

het dan ons en vermeld er dan wel bij waar u het gelezen of gehoord heeft.

Redactie

Wetenswaardigheden

Haai poept voor camera

AMSTERDAM: Wetenschappers hebben voor het eerst unieke beelden weten te maken waarop te zien is hoe een walvishaai zijn behoefte doet. De beelden en de uitwerpselen moeten wetenschappers meer informatie opleveren over de eetgewoontes van de grootste vis ter wereld.

Voor het programma 'Natural World' van de BBC hadden de wetenschappers camera's bevestigd aan wilde walvishaaien die voor de kust van Australië zwommen. "Het lijkt nogal vreemd om zo blij te zijn met de uitwerpselen van een walvishaai", zei hoofdonderzoeker Mark Meekan. Hij noemde de walvisstront, zo dik als een menselijke arm en met een verschrikkelijke stank "wetenschappelijk goud". Er is tot nu toe namelijk heel weinig bekend over wat de dieren eten.

26 januari Jaaropening 2009

Het bestuur wil daar toch weer iets speciaals van maken. Uiteraard met hapjes, en ja, die zijn natuurlijk wel heerlijk, maar om nu de hele avond alleen maar hapjes te verorberen.... weg dieet!

Hoe deze avond verder ingevuld gaat worden, daar is het bestuur nog over aan het nadenken en dat was bij het verschijnen van dit blad nog niet helemaal duidelijk. Het zou bijvoorbeeld leuk zijn om in groepsverband wat vragen te stellen aan onze eigen "ervaren" aquarianen. Laat ze maar eens vertellen over de problemen die zij hebben ondervonden bij het beoefenen van hun hobby en hoe ze deze opgelost hebben. Wellicht dat er iemand is die voor hetzelfde probleem een andere oplossing heeft gevonden. Praatstof genoeg, lijkt me.

Hoe dan ook, op 26 januari gaan we sowieso ons volgende jaar weer "openen".

En wat willen we horen op 23 februari...?

Ja, dat klinkt wel erg ver weg. Drie maanden van tevoren iets organiseren, terwijl Kerst en Oudjaar nog op ons privé-programma staan. Maar zo gaat dat nu eenmaal, de sprekers hebben ook hun agenda en een uitnodiging kan niet 'even zomaar' geregeld worden.

Op de novemberavond hebben we veel leden gevraagd wat zij willen horen én leren van een spreker. Oftewel, welke spreker(s) moeten we uitnodigen?

Reactie van zo'n 15 leden: "graag over de inrichting van een bak, over de juiste keuze van vissen en plantjes. En iets over

de aangepaste waterwaarden, het onderhoud ...etc. etc."

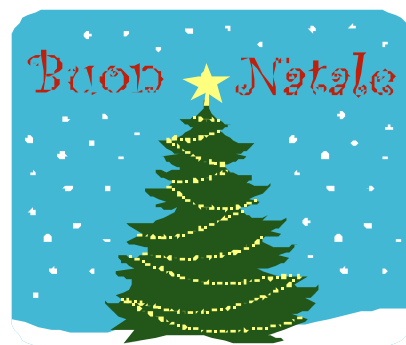
Frans Maas, een zeer bekende NBAT-man, ooit zelfs bondsvoorzitter, geeft lezingen over zo'n 12-tal onderwerpen! Eén daarvan heet: "**Door de bril van een keurmeester**". Hierbij legt hij uit waaraan een bak moet voldoen om door de keuring heen te komen.

Dat lijkt mij een meer dan uitstekende bril die wij bij de inrichting en het onderhoud van onze bakken uitstekend kunnen gebruiken. Dus Frans gevraagd en hij is bereid om op 23 februari vanuit Noord-Brabant(!!) helemaal naar Amstelveen te rijden. We zullen die avond ongetwijfeld een aantal, voor ons zeer interessante details horen.

Frans maakte echter één voorbehoud, nml. de weersomstandigheden. Bij sneeuw of dichte mist ziet hij af van een reis naar Amstelveen. Omdat de sprekers die wij uitnodigen vaak uit andere delen van het land komen wordt dit voorbehoud overigens door de meeste van hen gemaakt. Dus, hopelijk geen februarisneeuw of mist. Dat zou erg jammer zijn, alhoewel..... een Friese Elfstedentocht zou natuurlijk ook weer fantastisch zijn!

Dus kom in februari, Nog ver weg, de 23ste maar Frans Maas kun je lang niet altijd strikken. Zet het daarom toch maar alvast in uw nieuwe '09-agenda. We krijgen dan uitstekende tips om een bak goed te laten functioneren.

Wil Hille

Bodemvissen

Het hoeft niet altijd een Corydoras te zijn... Het lijkt wel eens of in elke gezelschapsbak als vanzelfsprekend de bodem bevolkt wordt door een schoolje Corydoras-meervalletjes.

Nu zijn dat hele leuke visjes en de groep is zo divers dat er voor ieders smaak wel een soort te vinden is. Maar in dit artikeltje wil ik eens de aandacht vestigen op een aantal bodemvisjes uit Azië die ook zeer de moeite waard zijn.

Yasuhikotakia sidthimunki

Uit Thailand komt één van de meer bekende bodemvisjes uit Azië, een modderkruipertje dat vroeger bekend was onder de naam *Botia sidthimunki*. Maar zoals dat wel vaker gaat met wetenschappers, moet het weer zo nodig ingewikkeld worden.

Hoe dan ook, het is een mooi klein visje dat zo'n 6 cm groot wordt. Je moet ze echt in een flinke school houden, want ze zijn bijzonder gesteld op gezelligheid.

Als de groep voldoende van omvang is – en dat is 12 stuks of meer – dan jakkert het hele gezelschap de hele dag vrolijk achter elkaar aan. Bij een te kleine groep en bij de afwezigheid van hoger in de bak zwemmende scholenvisjes, blijven ze vaak schuw. Een aardig verschijnsel heb ik bij mijn eigen groep gezien; in een hele groep voelen ze zich kennelijk sterk en de grootste lefgozertjes hebben een leuk spelletje ontdekt: barbeeltje pesten. Ze zwemmen dan in een groepje achter een barbeeltje aan en proberen deze in de staart te bijten.

De visjes zijn aardig prijzig, maar als je bedenkt dat ze heel oud kunnen worden, valt dat ook wel weer mee. Exemplaren van 30 jaar oud zijn geen uitzondering.

De visjes zijn een hele tijd nauwelijks verkrijgbaar geweest; het schijnt dat vroeger alle exemplaren wildvang waren, maar dat er nu ook mee gekweekt wordt.

Het visje is zonder meer een aanrader, ook voor een gezelschapsbak.

Bron: A.V. "Antoni van Leeuwenhoek", Assen.

Aquaplantsonline is een internetwinkel en bedrijfspand voor aquariumplanten en toebehoren. Aquarium houden is onze grootste hobby waardoor ons bedrijf is ontstaan. Wij weten waar u tegen aan kunt lopen, en kunnen u helpen om plezier te hebben in uw hobby.

Onze planten die twee keer per week worden verzonden, of op zaterdag (hele dag) en woensdagmiddag bewondert kunnen worden in ons bedrijfspand, komen rechtstreeks bij 1 van de grootste kwekers vandaan. Verser kunt u de planten niet krijgen!

Op maandag en woensdag verzenden wij verse planten en andere producten door heel Europa. Op woensdag maar vooral ook op zaterdag kunt u de planten en al onze andere producten bewonderen in ons bedrijfspand.

Aquaplantsonline staat nooit stil, en zijn altijd weer opzoek naar nieuwe planten, producten of mogelijkheden om uw hobby tot een succes te maken. Wij voeren diverse merken, zoals o.a. Eheim, Red Sea, Tropica, Tropical, Superfish, ADM, JBL etc.

Elke maand hebben wij ook een gratis product bij uw bestelling vanaf 20 euro (excl. verzendkosten)

Aquaplantsonline staat altijd voor vragen klaar, en proberen u zo goed mogelijk te helpen. Wij proberen altijd uw e-mail binnen 24 uur te beantwoorden.

Ons bedrijfspand is gevestigd:

Witteweg 17

1431 GZ Aalsmeer (zijweg van Zwarteweg)

Openingstijden: Woensdag van 14.00 uur tot 17.00 uur, Zaterdag van 10.00 uur tot 17.00 uur

Andere dagen op afspraak. Wij zijn te bereiken op: 0297 712013 of info@aquaplantsonline.nl

Dierenspeciaalzaak

René Jagerman

Ophelialaan 103

1431hc Aalsmeer

tel. 0297 - 360690

Wij hebben ondermeer:

- * Allerlei soorten aquariums
- * Uitgebreid aanbod toebehoren
- * Een grote sortering tropische vissen
- * Een ruime sortering aquariumplanten, zonder Co₂ gekweekt.
- * Onze vissen controleren wij dagelijks per computer
- * Uw adres voor Osmose Water!

**Leden van Aqua Verniam krijgen 10% korting
op het gehele aquarium-assortiment**